

32002L0020

L 108/21

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

24.4.2002

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/20/EÜ,
7. märts 2002,
elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

tegutsedes asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Elektroonilise side reguleeriva raamistiku 1999. aasta ülevaadet käsitletud avaliku arutelu tulemused, mis kajastuvad komisjoni 26. aprilli 2000. aasta teatistes, ja järeldused, mis komisjon tegi teatistes telekommunikatsioonisektorit reguleerivate õigusaktide raamistiku rakendamist käsitleva viienda ja kuuenda aruande kohta, on kinnitanud vajadust ühtlustatuma ja lihtsama turulepääsu reguleerimise järele elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste alal kogu ühenduses.
- (2) Erinevate elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ja neis kasutatavate tehnoloogiate lähenemine eeldab sellise loasüsteemi loomist, mis hõlmaks kõiki võrreldavaid teenuseid ühesugusel viisil, olenemata sellest, millist tehnoloogiat nad kasutavad.
- (3) Käesoleva direktiivi eesmärk on luua õiguslik raamistik selleks, et tagada elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakumise vabadus, mida piiraksid vaid käesolevas direktiivis sätestatud tingimused ja asutamislepingu artikli 46 lõikega 1 kooskõlas olevad piirangud, eelkõige meetmed, mis on seotud avaliku korra, julgeoleku ja rahvatervisega.
- (4) Käesolev direktiiv hõlmab kõigi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lube, olenemata sellest, kas neid

võrke ja teenuseid pakutakse üldsusele või ei. See on oluline, tagamaks, et nii võrgu kui ka teenuste pakkujad saaksid kasutada objektiivseid, läbipaistvaid, mittediskrimineerivaid ja proportsionaalseid õigusi, tingimusi ja korda.

- (5) Käesolevat direktiivi kohaldatakse raadiosageduste kasutamise õiguste andmise suhtes ainult siis, kui sellise kasutamisega kaasneb elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakumine üldjuhul tasu eest. Konkreetsete raadiosageduste avatud kasutamisel põhinev raadioterminalseadmete kasutamine isiklikuks otstarbeks, mis ei ole seotud majandustegevusega, näiteks kui raadioamatöörid kasutavad avalikku sagedusala, ei ole elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakumine ega kuulu seetõttu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse. Sellist kasutust reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 1999. aasta direktiiv 1999/5/EÜ raadiosageduste ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta. ⁽⁴⁾
- (6) Sätted, mis käsitlevad tingimusjuurdepääsusüsteemide vaba liikumist ja sellistel süsteemidel põhinevate kaitstud teenuste osutamist, on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 1998. aasta direktiiviga 98/84/EÜ tingimusjuurdepääsul põhinevate või seda sisaldavate teenuste õiguskaitse kohta. ⁽⁵⁾ Seega ei pea käesolev direktiiv reguleerima selliste süsteemide ja teenuste lubamist.
- (7) Kasutada tuleks võimalikult lihtsat lubade andmise süsteemi, mis võimaldaks elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakumist, et stimuleerida uute elektrooniliste sideteenuste ning üleeuroopaliste sidevõrkude ja -teenuste arengut, ja laseks ühtlasi teenuseosutajatel ja tarbijatel kasutada ühtse turu mastaabisääste.
- (8) Kõnealuseid eesmärke on kõige parem saavutada kõigi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud üldloaga, mis ei eelda riigi reguleeriva asutuse konkreetset otsust või haldusakti ja mille puhul menetlusnõuded piirduvad ainult teatamisega. Kui liikmesriigid nõuavad, et elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakkujad esitaksid tegevuse alustamise korral vastava teate, võivad nad nõuda ka tõendeid

⁽¹⁾ EÜT C 365 E, 19.12.2000, lk 230 ja EÜT C 270 E, 25.9.2001, lk 182.

⁽²⁾ EÜT C 123, 25.4.2001, lk 55.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. märtsi 2001. aasta arvamus (EÜT C 277, 1.10.2001, lk 116), nõukogu 17. septembri 2001. aasta ühine seisukoht (EÜT C 337, 30.11.2001, lk 18) ja Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2001. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 14. veebruari 2002. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 91, 7.4.1999, lk 10.

⁽⁵⁾ EÜT L 320, 28.11.1998, lk 54.

sellise teate esitamise kohta seaduslikult tunnustatud, posti teel edastatava või elektroonilise vastuvõtuteatise näol. Selline vastuvõtuteatis ei tohiks mingil juhul olla teatise adressaadiks oleva riigi reguleeriva asutuse haldusakt ega või eeldada sellist akti.

- (9) Ettevõtjate üldloal põhinevad õigused ja kohustused peavad selgelt sisalduma sellistes lubades, et tagada kogu ühenduses samaväärsed võimalused ja soodustada üldkasutatavate võrkude vastastikust sidumist käsitlevate piiriüleste läbirääkimiste pidamist.
- (10) Üldloa võimaldab üldsusele elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakkuvatel ettevõtjatel pidada läbirääkimisi vastastikuse sidumise üle tingimuste kohaselt, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiviga 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv). ⁽¹⁾ Kui elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakuvad ettevõtjad ei paku oma võrke ja teenuseid üldsusele, võivad nad pidada läbirääkimisi vastastikuse sidumise üle kaubandustingimuste kohaselt.
- (11) Eriõiguste andmine võib olla vajalik ka edaspidi raadiosageduste ja riigi numeratsiooniplaani numbrite, sealhulgas lühinumbrite kasutamiseks. Numbrite kasutamise õigusi võib anda ka Euroopa numeratsiooniplaanist, millesse kuulub näiteks virtuaalne riigikood "3883", mis on eraldatud Euroopa postside- ja telekommunikatsioonidministratsioonide konverentsi (CEPT) liimesriikidele. Kõnealuseid õigusi ei tohiks piirata, kui see ei ole vältimatu, pidades silmas raadiosageduste vähesust ja vajadust tagada nende tõhus kasutamine.
- (12) Käesolev direktiiv ei piira seda, kas raadiosagedusi eraldatakse vahetult elektroonilistele sidevõrkude või -teenuste pakujatele või üksustele, kes neid võrke ja teenuseid kasutavad. Sellisteks üksusteks võivad olla raadio- või teleringhäälingu sisu pakujad. Ilma et see piiraks konkreetsete kriteeriumide või korra kohaldamist, mille liikmesriigid on kehtestanud selleks, et anda raadiosageduste kasutamise õigusi raadio- või televisiooniringhäälingu sisuteenuse pakujate üldistes huvides olevate eesmärkide poole püüdlamiseks kooskõlas ühenduse õigusega, peaks raadiosageduste määramise kord olema igal juhul objektiivne, läbipaistev, mittediskrimineeriv ja proportsionaalne.

Euroopa Ühenduste Kohtu pretsedendiõiguse kohaselt peaksid asutamislepingu artikliga 49 tagatud õigusi käsitlevad riiklikud piirangud olema objektiivselt põhjendatud ja proportsionaalsed ega tohiks ületada seda, mis on vältimatult vajalik, et saavutada üldist huvi pakkuvad eesmärgid, mille liikmesriigid on määratlenud kooskõlas ühenduse õigusega. Raadiosageduse kasutamise õigusega seotud tingimuste ja üldloaga seotud asjaomaste tingimuste täitmise eest peaks igal juhul vastutama ettevõtja, kellele on antud õigus kasutada raadiosagedust.

- (13) Raadiosageduse kasutamise õiguste andmisega seotud taotluse esitamise korra osana võivad liikmesriigid kontrollida, kas taotleja suudab täita selliste õigustega seotud tingimusi. Selleks võib nõuda, et taotleja esitaks vajalikud andmed, tõendamaks oma suutlikkust täita kõnealuseid tingimusi. Kui selliseid andmeid ei esitata, võib raadiosageduse kasutamise õigust käsitleva taotluse tagasi lükata.
- (14) Liikmesriigid ei ole kohustatud andma riigi numeratsiooniplaani numbrite kasutamise õigusi ega õigusi seadmete paigaldamiseks ettevõtjatele, kes ei paku elektroonilisi sidevõrke või -teenuseid, kuid neid ei takistata selliste õiguste andmisel.
- (15) Üldloaga või kasutamise eriõigustega võib siduda ainult tingimusi, mis on hädavajalikud, et tagada ühenduse õiguse ja siseriikliku õiguse kohaste nõudmistega ja kohustuste täitmine kooskõlas ühenduse õigusega.
- (16) Kui elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid ei pakuta üldsusele, on otstarbekas kehtestada vähem tingimusi ning tingimusi, mis on leebemad, kui oleks otstarbekas üldsusele pakutavate elektrooniliste sideteenuste ja -võrkude puhul.
- (17) Erikohustused, mida võib ühenduse õiguse kohaselt kehtestada elektroonilistele sidevõrkude ja -teenuste pakujatele, kellel on märkimisväärne turujõud vastavalt määratlusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/21/EÜ elektroonilistele sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv), ⁽²⁾ tuleks kehtestada üldloa alusel tekkinud üldistest õigustest ja kohustustest eraldiseisvatena.
- (18) Üldloa peaks sisaldama ainult elektroonilise side sektorile iseloomulikke tingimusi. Üldloaga ei tohiks siduda tingimusi, mida juba kohaldatakse muude kehtivate siseriiklike

⁽¹⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7.

⁽²⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33.

- õigusaktidega, mis ei käsitle eriti elektroonilise side sektorit. Sellest olenemata võivad riigi reguleerivad asutused teavitada võrguoperaatoreid ja teenuseosutajaid muude nende tegevust käsitlevatest õigusnormidest, viidates neile näiteks oma koduleheküljel.
- (19) Sageduste või numbrite kasutamise õiguste andmise otsuste avaldamise nõude täitmiseks võib teha kõnealused otsused üldsusele kättesaadavaks koduleheküljel.
- (20) Üks ettevõtja, näiteks kaabelvivõrgu operaator, võib pakuda nii elektroonilisi sideteenuseid (näiteks telesignaalide edastamist) kui ka käesoleva direktiiviga hõlmamata teenuseid (näiteks heli- või televisiooniringhäälingu sisuteenuste kaubanduslikku pakkumist) ja seepärast võib nimetatud ettevõtjale seoses tema tegevusega sisu pakkuja või levitajana kehtestada lisakohustusi sätete kohaselt, mis ei ole ette nähtud käesoleva direktiiviga, ja ilma et see piiraks käesoleva direktiivi lisas sätestatud tingimuste kohaldamist.
- (21) Raadiosageduste või numbrite kasutamise õiguste ja seadmete paigaldamise õiguste andmisel võivad asjaomased asutused teatada üldloa asjakohased tingimused ettevõtjatele, kellele nad selliseid õigusi annavad.
- (22) Kui nõudlus teatud sagedusalal on suurem kui olemasolevate sageduste arv, tuleb sellised sagedused eraldada asjakohase ja läbipaistva korra kohaselt, et vältida igasugust diskrimineerimist ja kasutada olemasolevaid nappe vahendeid optimaalselt.
- (23) Riigi reguleerivad asutused peaksid tagama, et konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra kriteeriumide kehtestamisel võetakse arvesse direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 8 sätteid. Seega kui konkurentsi edendamiseks kohaldatavate objektiivsete, mittediskrimineerivate ja proportsionaalsete valikukriteeriumide tõttu jäävad teatavad ettevõtjad konkreetse raadiosageduse puhul konkurentsil või võrdlustel põhinevast valikukorrast kõrvale, ei ole see vastuolus käesoleva direktiiviga.
- (24) Kui raadiosageduste ühtlustatud eraldamine teatud ettevõtjatele on kokku lepitud Euroopa tasandil, peaksid liikmesriigid riigi raadiosagedusplaani kuuluvate raadiosageduste kasutamise õiguste andmisel selliseid kokkuleppeid rangelt järgima.
- (25) Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkujad võivad vajada üldloa alusel saadud õiguste kinnitamist seoses vastastikuse sidumisega ja trasside rajamise õigusega eelkõige selleks, et edendada läbirääkimisi muude valitsustasandite (piirkondlike või kohalike) esindajatega või teiste liikmesriikide teenuseosutajatega. Selleks peaksid riigi reguleerivad asutused esitama ettevõtjatele deklaratsiooni kas nende taotluse korral või vastusena üldloa alusel saadud teatisele. Selline deklaratsioon ei tohiks iseenesest anda õigusi ning samuti ei tohiks üldloa alusel saadavad õigused ega selliste õiguste kasutamine sõltuda deklaratsioonist.
- (26) Kui ettevõtjad leiavad, et nende taotlusi seadmete paigaldamise õiguste kohta ei ole läbi vaadatud direktiivis 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) sätestatud põhimõtete kohaselt või kui selliste otsustega on põhjendamatult viivitatud, peaks ettevõtjatel olema õigus esitada kaebus sellise otsuse või otsusega viivitamise peale nimetatud direktiivi kohaselt.
- (27) Üldloa alusel kehtivate tingimuste täitmata jätmise eest määratavad karistused peaksid vastama rikkumise ulatusele. Kui tegemist ei ole erandlike asjaoludega, ei ole elektrooniliste sideteenuste osutamise õiguse või raadiosageduste või numbrite kasutamise õiguse peatamine või tühistamine proportsionaalne, kui ettevõtja ei ole täitnud üht või mitut üldloast tulenevat tingimust. See ei piira kiireloomuliste meetmete võtmist, kui liikmesriikide asjaomased asutused peavad neid vajalikuks suure ohu tõttu avalikule korrale, julgeolekule, rahvatervisele või teiste ettevõtjate majanduslikele ja tööhuvidele. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata ettevõtjate õigust nõuda vastastikku kahjude hüvitamist siseriiklike õigusnormide alusel.
- (28) Aruande- ja teavitamiskohustuste kehtestamine teenuseosutajatele võib osutada koormavaks nii ettevõtjatele kui ka asjaomase riigi reguleerivale asutusele. Seepärast peaksid sellised kohustused olema proportsionaalsed ja objektiivselt põhjendatud ning piirduma ainult hädavajalikkuga. Süstemaatiliste ja korrapäraste tõendite nõudmine kõigi üldloast tulenevate või kasutamissoiguse tingimuste täitmise kohta ei ole vajalik. Ettevõtjatel on õigus teada, millisel eesmärgil kasutatakse nende esitatud teavet. Teabe esitamine ei tohiks olla turulepääsu eeltingimus. Statistika eesmärgil võib elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakkujatel nõuda teatist, kui nad lõpetavad oma tegevuse.

- (29) Käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks piirata liikmesriikide kohustust esitada teavet, mis on vajalik ühenduse huvide kaitsmiseks rahvusvaheliste kokkulepete raames. Käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks piirata ka sellistest õigusaktidest, näiteks konkurentsioigusest tulenevaid aruandekohustusi, mis ei ole eriti seotud elektroonilise side sektoriga.
- (30) Selleks, et rahastada riigi reguleeriva asutuse tegevust loa-süsteemi haldamisel ja kasutusõiguste andmisel, võib elektrooniliste sideteenuste osutajatele kehtestada haldustasu. Sellised tasud peaksid katma nimetatud tegevuse haldamise tegelikud kulud. Selleks tuleks riigi reguleeriva asutuse tulud ja kulud muuta läbipaistvaks kogutud haldustasude ja halduskulude kogusummasid kajastavate aastaaruannete abil. See võimaldab ettevõtjatel kontrollida, et halduskulud ja -tasud on tasakaalus.
- (31) Haldustasusüsteem ei tohiks moonutada konkurentsi ega luua takistusi turuletulijatele. Üldloasüsteemi puhul ei saa enam eristada üksikute ettevõtjate halduskulusid ja seega ka tasusid, kui tegemist ei ole numbrite või raadiosageduste kasutamise ja seadmete paigaldamise õiguste andmisega. Kõik kohaldatavad haldustasud peaksid olema kooskõlas üldlubade süsteemi põhimõtetega. Käibega seotud jaotuskava võiks olla õiglane, lihtne ja läbipaistev alternatiiv tasude eristamise kriteeriumidele. Kui haldustasud on väga madalad, võib kasutada ka ühtse määraga makse või makse, mille puhul ühtne määr on ühendatud käibeturiga.
- (32) Lisaks haldustasudele võib raadiosageduste ja numbrite kasutamise eest kohaldada kasutustasu, mis tagaks selliste vahendite optimaalse kasutamise. Sellised tasud ei tohiks tõkestada uuenduslike teenuste ja konkurentsi arengut turul. Käesoleva direktiivi sätteid ei piira eesmärke, milleks kasutusõiguse tasusid kasutatakse. Neid tasusid võib kasutada näiteks riigi reguleeriva asutuse sellise tegevuse finantseerimiseks, mida ei kata haldustasud. Kui konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra puhul koosnevad tasud raadiosageduste kasutamise õiguste eest tervikuna või osaliselt ühekordselt makstavast summast, tuleks maksimiskorraga tagada, et sellised tasud ei põhjustaks tegelikkuses valikut kriteeriumide põhjal, mis ei ole seotud raadiosageduste optimaalse kasutamise eesmärgiga. Komisjon võib korrapäraselt avaldada võrdlevaid uuringuid raadiosageduste eraldamise, numbrite eraldamise ja trasside rajamise õiguse parimate tavade kohta.
- (33) Liikmesriikidel võib tekkida vajadus muuta ülldubade ja kasutusõigusega seotud õigusi, tingimusi, menetlusi, haldus- ja muid tasusid, kui see on objektiivselt põhjendatud. Sellistest muudatustest tuleks kõigile huvitatud isikutele teatada nõuetekohaselt ja õigel ajal, andes neile piisava võimaluse väljendada oma arvamust selliste muudatuste kohta.
- (34) Eesmärgiks seatud läbipaistvus eeldab, et teenuseosutajatel, tarbijatel ja muudel huvitatud isikutel oleks kerge kätte saada igasugust teavet, mis käsitleb elektrooniliste sideteenuste, raadiosageduste ja numbrite kasutamise õiguste, seadmete paigaldamise õiguste, riigi raadiosagedusplaanide ja riigi numeratsiooniplaanidega seotud õigusi, tingimusi, menetlusi, haldus- ja muid tasusid ning otsuseid. Riigi reguleerivate asutuste oluline ülesanne on sellise teabe pakumine ja ajakohastamine. Kui neid õigusi haldavad muud valitsustasandid, peaksid riigi reguleerivad asutused püüdma luua kasutajasõbraliku vahendi, mille abil oleks võimalik kätte saada teavet nende õiguste kohta.
- (35) Komisjon peaks jälgima, kas ühtne turg toimib käesolevale direktiivile vastava riigi lubade andmise korra põhjal nõuetekohaselt.
- (36) Selleks, et elektroonilise side sektori uue reguleeriva raamistiku kõiki osi saaks hakata kohaldama ühel kuupäeval, peavad käesoleva direktiivi ülevõtmine liikmesriikides ja kehtivate lubade vastavusse viimine uute eeskirjadega toimuma paralleelselt. Teatavatel juhtudel, kui käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeval kehtivate lubade asendamine käesoleva direktiivi kohaste ülldubade ja individuaalsete kasutusõigustega tooks kaasa kehtiva loa alusel tegutsevate teenuseosutajate kohustuste hulga suurenemise või nende õiguste piiramise, võivad liikmesriigid kasutada üheksa kuu pikkust lisaega pärast käesoleva direktiivi kohaldamiskuupäeva, et viia sellised load vastavusse, eeldusel, et see ei mõjuta negatiivselt teiste ettevõtjate õigusi ja kohustusi.
- (37) Teatavate asjaolude korral võib elektrooniliste sidevõrkude juurdepääsuga seotud loatingimuse kaotamine tekitada suuri raskusi ühele või mitmele ettevõtjale, kes on sellisest tingimusest kasu saanud. Sellistel juhtudel võib komisjon liikmesriigi taotluse korral näha ette täiendava ülemineku korra.

(38) Kavandatud meetme eesmärki, milleks on elektrooniliste sidevõrkude eeskirjade ning võrkude ja teenustega seotud lubade andmise tingimuste ühtlustamine ja lihtsustamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada meetme ulatuse ja tagajärgede tõttu ning seepärast on nimetatud eesmärki parem saavutada ühenduse tasandil — ühendus võib võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on rakendada elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste siseturg lubade andmist käsitlevate eeskirjade ja tingimuste ühtlustamise ja lihtsustamise abil, et soodustada võrkude ja teenuste pakkumist kogu ühenduses.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumise lubade suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kehtivad direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 2 esitatud mõisted.

2. Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

a) *üldluba* — liikmesriigi loodud õiguslik raamistik, millega tagatakse elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumise õigused ja kehtestatakse sektorispetsiifilised kohustused, mida võib kohaldada kõigi või teatud liiki elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste suhtes vastavalt käesolevale direktiivile;

b) *raadiohäired* — häired, mis seavad ohtu raadionavigatsiooniteenuste või muude turvateenuste toimimise või mis muul viisil oluliselt moonutavad, takistavad või katkestavad korduvalt kohaldatavatele ühenduse või liikmesriigi eeskirjadele vastavat raadiosideteenust.

Artikkel 3

Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud üldluba

1. Liikmesriigid tagavad elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumise vabaduse käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel. Selle saavutamiseks ei tee liikmesriigid ettevõtjatele takistusi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumisel, kui see ei ole vajalik asutamislepingu artikli 46 lõikes 1 sätestatud põhjustel.

2. Ilma et see piiraks artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustusi või artiklis 5 nimetatud kasutusõigusi, võib elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakkuda ainult üldloa alusel. Asjaomaselt ettevõtjalt võib nõuda teatise esitamist, kuid samas ei pea ta saama riigi reguleerivalt asutuselt selgesõnalist otsust ega muud haldusakti enne, kui hakkab kasutama loast tulenevaid õigusi. Vajaduse korral pärast teatise esitamist võib ettevõtja hakata tegutsema, võttes vajadusel arvesse artiklite 5, 6 ja 7 sätteid kasutusõiguste kohta.

3. Lõikes 2 nimetatud teatis ei sisalda muud kui juriidilise või füüsilise isiku deklaratsiooni riigi reguleerivale asutusele selle kohta, et alustatakse elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakkumist, ja minimaalset teavet, mis on vajalik, et riigi reguleeriv asutus saaks pidada elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkujate registrit või nimekirja. Kõnealune teave peab sisaldama andmeid, mis on vajalikud pakkuja tuvastamiseks, näiteks ettevõtja registri numbrid, pakkuja kontaktisikud, aadress, võrgu või teenuse lühikirjeldus ja tegevuse alustamise eeldatav kuupäev.

Artikkel 4

Üldloast tulenevate miinimumõiguste nimekiri

1. Artikli 3 alusel üldloa saanud ettevõtjatel on järgmised õigused:

a) pakkuda elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid;

b) lasta seadmete paigaldamiseks vajalikke õigusi käsitlevad taotlused läbi vaadata direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 11 kohaselt.

2. Kui sellised ettevõtjad pakuvad elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid üldsusele, annab üldluba neile ka järgmised õigused:

a) pidada läbirääkimisi võrkude vastastikuse sidumise üle muude ühenduse piires üldloa alusel tegutsevate üldkasutatavate sidevõrkude ja -teenuste pakkujatega ning vajaduse korral saada

neilt juurdepääs või võrkude vastastikune sidumine direktiivis 2002/19/EÜ (juurdepääsudirektiiv) sätestatud tingimustel ja nimetatud direktiivi kohaselt;

- b) saada võimalus olla määratud osutama universaalteenuse eri elemente ja/või hõlmama riigi territooriumi eri osi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivile 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv).⁽¹⁾

Artikkel 5

Raadiosageduste ja numbrite kasutamise õigused

1. Võimaluse korral ja eriti juhul, kui raadiohäirete oht on väga väike, ei pea liikmesriigid raadiosageduste kasutamise eeltingimuseks individuaalse kasutusloa andmist, vaid käsitlevad selliste raadiosageduste kasutamise tingimusi üldloas.

2. Kui tuleb anda raadiosageduste ja numbrite kasutamiseks individuaalseid õigusi, annavad liikmesriigid sellised õigused taotluse korral igale ettevõtjale, kes pakub või kasutab üldloa alusel võrke või teenuseid, võttes arvesse käesoleva direktiivi artiklite 6, 7, ja artikli 11 lõike 1 punkti c sätteid ning muid eeskirju, millega tagatakse kõnealuste vahendite tulemuslik kasutamine kooskõlas direktiiviga 2002/12/EÜ (raamdirektiiv).

Selliste õiguste andmise kord on avatud, läbipaistev ja mittediskrimineeriv, ilma et see piiraks erikriteeriume ja korda, mille liikmesriigid on kehtestanud, et anda raadiosageduste kasutamise õigusi raadio- või teleringhäälingu sisuteenuste pakkujatele, pidades silmas üldist huvi pakkuvaid eesmärke kooskõlas ühenduse õigusega. Kasutusõiguste andmisel täpsustavad liikmesriigid, kas neid õigusi võib õiguse valdaja algatusel üle anda, ja raadiosageduste puhul ka sellise üleandmise tingimused vastavalt direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklile 9. Kui liikmesriigid annavad tähtajalised kasutusõigused, peab tähtaja pikkus olema vastavusse asjaomase teenusega.

3. Kasutusõigusi käsitlevad otsused võetakse vastu, edastatakse ja tehakse teatavaks võimalikult kiiresti pärast seda, kui riigi reguleeriv asutus on täidetud taotluse kätte saanud, riigi numeratsiooniplaanist eriotstarbeks eraldatud numbrite puhul kolme nädala

jooksul ja riigi sagedusplaanist eriotstarbeks eraldatud raadiosageduste puhul kuue nädala jooksul. Viimasena nimetatud tähtaeg ei piira raadiosageduste või orbitaalpositsioonide kasutamist käsitlevate kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete kohaldamist.

4. Kui pärast konsulteerimist huvitatud isikutega direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 6 kohaselt on otsustatud, et erandliku majandusliku väärtusega numbrite kasutamise õigusi antakse ainult konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra alusel, võivad liikmesriigid pikendada maksimaalselt kolme nädala pikkust tähtaega kolme nädala võrra.

Raadiosageduste puhul kohaldatakse konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra suhtes artiklit 7.

5. Liikmesriigid ei piira antavate kasutusõiguste hulka, kui see ei ole vajalik raadiosageduste tõhusa kasutamise tagamiseks artikli 7 kohaselt.

Artikkel 6

Üldloa ning raadiosageduste ja numbrite kasutamise õigustega seotud tingimused ja erikohustused

1. Elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakkuamise üldloa ning raadiosageduste ja numbrite kasutamise õigusi võib siduda ainult käesoleva direktiivi A, B ja C osas loetletud tingimustega. Sellised tingimused on asjaomase võrgu või teenuse seisukohast objektiivselt põhjendatud, mittediskrimineerivad, proportsionaalsed ja läbipaistvad.

2. Erikohustused, mida võib kehtestada elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkujatele direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artikli 5 lõigete 1 ja 2 ning artiklite 6 ja 8 ning direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) artiklite 16, 17, 18 ja 19 kohaselt, või universaalteenust osutama määratud ettevõtjatele nimetatud direktiivi kohaselt, on õiguslikult lahus üldloast tulenevatest õigustest ja kohustustest. Selleks, et süsteem oleks ettevõtjatele läbipaistev, viidatakse üldloas kriteeriumidele ja korrale, mida kohaldatakse selliste erikohustuste kehtestamisel üksikettevõtjatele.

3. Üldloa sisaldab ainult kõnealusele sektorile iseloomulikke tingimusi, mis on sätestatud käesoleva direktiivi lisa A osas, ega kattu tingimustega, mida kohaldatakse muude siseriiklike õigusnormide põhjal.

4. Raadiosageduste või numbrite kasutamise õiguste andmisel ei dupleeri liikmesriigid üldloa tingimusi.

⁽¹⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51.

Artikkel 7

Raadiosageduste kasutamiseks antavate õiguste hulga piiramise kord

1. Kui liikmesriik kaalub, kas piirata raadiosageduste kasutamiseks antavate kasutusõiguste hulka, siis ta muu hulgas:
 - a) võtab piisavalt arvesse vajadust võimalikult suurendada kasutajate heaolu ja soodustada konkurentsi arengut;
 - b) annab kõigile huvitatud isikutele, sealhulgas kasutajatele ja tarbijatele, võimaluse väljendada oma arvamust võimalike piirangute kohta direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 6 kohaselt;
 - c) avaldab kõik otsused kasutusõiguste andmise piiramise kohta koos põhjendustega;
 - d) kutsub üles esitama taotlusi kasutusõiguste kohta pärast vastava korra kindlaksmääramist ja
 - e) vaatab piirangud läbi mõistliku aja järel või piirangutest mõjutatud ettevõtjate põhjendatud palve korral.
2. Kui liikmesriik jõuab järeldusele, et raadiosageduste kasutamise õigusi võib lisada, avaldab ta selle järelduse ja kutsub üles esitama taotlusi selliste õiguste kohta.
3. Kui raadiosageduste kasutamise õiguste andmist tuleb piirata, annavad liikmesriigid selliseid õigusi objektiivsete, läbipaistvate, mittediskrimineerivate ja proportsionaalsete valikukriteeriumide põhjal. Kõigi selliste valikukriteeriumide puhul tuleb asjakohaselt arvesse võtta direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 8 sätestatud eesmärkide saavutamist.
4. Kui kasutatakse konkurentsil või võrdlustel põhinevat valikukorda, võivad liikmesriigid pikendada artikli 5 lõikes 3 nimetatud maksimaalselt kuue nädala pikkust tähtaega nii palju kui vaja, tagamaks, et selline kord on kõigi huvitatud isikute jaoks õiglane, mõistlik, avatud ja läbipaistev, kuid mitte rohkem kui kaheksa kuu võrra.

Nimetatud tähtajad ei piira raadiosageduste kasutamist ja satelliitide koordineerimist käsitlevate kehtivate rahvusvaheliste kokkulepete kohaldamist.

5. Käesoleva artikli sätted ei piira raadiosageduste kasutamise õiguste üleandmist direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 9 kohaselt.

Artikkel 8

Raadiosageduste ühtlustatud eraldamine

Kui raadiosageduste kasutamine on ühtlustatud, juurdepääsutingimused ja -kord kokku lepitud ja ettevõtjad,

kellele raadiosagedused eraldatakse, valitud kooskõlas rahvusvaheliste kokkulepete ja ühenduse eeskirjadega, annavad liikmesriigid selliste raadiosageduste kasutamise õiguse nende kohaselt. Kui ühise valikukorra puhul on kõik kõnealuste raadiosageduste kasutamise seotud siseriiklikud tingimused täidetud, ei kehtesta liikmesriigid muid tingimusi, lisakriteeriume ega menetlusi, mis piiraksid, muudaksid või lükkaksid edasi selliste raadiosageduste ühise eraldamise asjakohase rakendamise.

Artikkel 9

Seadmete paigaldamise õiguste ja võrkude vastastikuse sidumise õiguste kasutamist soodustavad deklaratsioonid

Ettevõtja taotluse korral väljastavad riigi reguleerivad asutused ühe nädala jooksul standarddeklaratsiooni, milles kinnitatakse vajaduse korral, et ettevõtja on esitanud teatise artikli 3 lõike 2 kohaselt, ja täpsustatakse, millistel tingimustel on üldloa alusel elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakkuval ettevõtjal õigus taotleda seadmete paigaldamise õigusi, pidada läbirääkimisi vastastikuse sidumise üle ja/või saada juurdepääs või vastastikune sidumine, selleks et soodustada kõnealuste õiguste kasutamist näiteks muudel valitsustasanditel või suheldes teiste ettevõtjatega. Olenevalt asjaoludest võib selliseid deklaratsioone väljastada ka automaatse vastusena artikli 3 lõikes 2 nimetatud teatisele.

Artikkel 10

Üldloa või kasutusõiguste tingimuste ja erikohustuste täitmine

1. Riigi reguleerivad asutused võivad nõuda, et üldloa alusel elektroonilisi sidevõrke või -teenuseid pakkuval ettevõtjal esitaksid kooskõlas artikliga 11 teabe, mis on vajalik üldloa või kasutusõiguste tingimuste või artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustuste täitmise kontrollimiseks.

2. Kui riigi reguleeriv asutus leiab, et ettevõtja ei täida üht või mitut üldloa või kasutusõiguste tingimust või artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustust, teavitab ta ettevõtjat sellest ja annab ettevõtjale õiglase võimaluse väljendada oma arvamust või heastada võimalik rikkumine

— ühe kuu jooksul pärast teatamist,

— ettevõtjale sobiva või korduvate rikkumiste puhul riigi reguleeriva asutuse sätestatud lühema aja jooksul või

— riigi reguleeriva asutuse määratud pikema aja jooksul.

3. Kui kõnealune ettevõtja ei heasta rikkumist lõikes 2 osutatud aja jooksul, võtab asjaomane asutus täitmise tagamiseks sobivad ja proportsionaalsed meetmed. Seoses sellega võivad liikmesriigid anda asjaomastele asutustele volitused, mis on vajalikud selleks, et määrata vajaduse korral rahatrahv. Meetmed ja nende põhjused teatatakse kõnealusele ettevõtjale ühe nädala jooksul pärast nende võtmist ning määratakse mõistlik tähtaeg, mille jooksul ettevõtja peab meetme täitma.

4. Olenemata lõigete 2 ja 3 sätetest võivad liikmesriigid anda asjaomasele asutusele volitused määrata vajaduse korral ettevõtjatele rahatrahv, kui nad ei ole riigi reguleeriva asutuse sätestatud aja jooksul esitanud teavet vastavalt käesoleva artikli 11 lõike 1 punkti a või b või direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) artikli 9 alusel kehtestatud kohustustele.

5. Kui üldloa või kasutusõiguste tingimuste või artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustuste raske ja korduva rikkumise korral ei ole käesoleva artikli lõikes 3 osutatud täitmise tagamiseks võetud meetmed andnud tulemusi, võivad riigi reguleerivad asutused takistada ettevõtjal elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakumist või peatada või tühistada kasutusõigused.

6. Kui asjaomasel asutusel on tõendeid üldloa või kasutusõiguse tingimuste või artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustuste rikkumise kohta, mille näol on tegemist vahetu ja suure ohuga avalikule korrale, julgeolekule või rahvatervisele või mis võivad põhjustada tõsisid majanduslikke või toimimisprobleeme teistele elektrooniliste sidevõrkude või -teenuste pakujatele või kasutajatele, võib asjaomane asutus lõigete 2, 3 ja 5 sätetest olenemata võtta kiireloomulisi ajutisi meetmeid olukorra heastamiseks enne lõpliku otsuse tegemist. Pärast seda antakse kõnealusele ettevõtjale mõistlik võimalus oma arvamuse väljendamiseks ja heastamisetpanekute tegemiseks. Vajaduse korral võivad asjaomased asutused ajutised meetmed kinnitada.

7. Ettevõtjatel on õigus kaevata käesoleva artikli alusel võetud meetmed edasi direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 4 nimetatud korras.

Artikkel 11

Üldloa, kasutusõiguste ja erikohustuste kohaselt nõutav teave

1. Ilma et see piiraks siseriiklikest õigusnormidest tulenevaid teabe ja aruandmisega seotud kohustusi, mis ei põhine üldloal, võivad riigi reguleerivad asutused nõuda, et ettevõtjad esitaksid

üldloa või kasutusõiguste ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustuste alusel ainult sellist teavet, mis on proportsionaalne ja objektiivselt põhjendatud järgmiste eesmärkide seisukohast:

- a) käesoleva direktiivi lisa A osa tingimuste 1 ja 2, B osa tingimuse 6 ja C osa tingimuse 7 täitmise ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud kohustuste täitmise kontrollimine süstemaatiliselt või üksikjuhtude kaupa;
- b) käesoleva direktiivi lisas sätestatud tingimuste täitmise kontrollimine üksikjuhtude kaupa, kui on saabunud kaebus või kui riigi reguleerival asutusel on mingil muul põhjusel alust uskuda, et teatavat tingimust ei täideta, või riigi reguleeriva asutuse enda algatusel toimuva uurimise korral;
- c) kasutusõiguste andmist käsitlevate taotluste esitamise ja hindamise kord;
- d) teenuste kvaliteeti ja hinda võrdlevate ülevaadete avaldamine tarbijate huvides;
- e) täpselt määratletud statistikaga seotud eesmärgid;
- f) turuanalüüs direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) või direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) kohaldamiseks.

Esimese lõigu punktides a, b, d, e ja f nimetatud teavet ei tohi nõuda enne turulepääsemist või turulepääsu eeltingimusena.

2. Kui riigi reguleerivad asutused nõuavad, et ettevõtjad esitaksid lõikes 1 nimetatud teavet, teatavad nad, mis otstarbel sellist teavet kasutatakse.

Artikkel 12

Haldustasud

1. Kui üldloa alusel teenuseid või võrke pakuvate ettevõtjate või kasutusloa saanud ettevõtjatele on kehtestatud haldustasud, vastavad need järgmistele tingimustele:

- a) haldustasud kokku katavad ainult halduskulusid, mis tekivad üldloa süsteemi, kasutusõiguste ja artikli 6 lõikes 2 nimetatud erikohustuste juhtimise, kontrollimise ja jõustamise käigus ja mis võivad sisaldada kulusid, mis on seotud rahvusvahelise koostöö, ühtlustamise ja standardimise, turuanalüüsi, tingimuste täitmise kontrollimise ja muu turukontrolliga ning regulatiivse tööga, millega kaasneb teisest õigusaktide ja haldusotsuste, näiteks juurdepääsu ja vastastikust sidumist käsitlevate otsuste ettevalmistamine ja jõustamine;

b) haldustasud määratakse eraldi ettevõtjatele objektiivsel, läbipaistval ja proportsionaalsel viisil, mis muudab võimalikult väikseks lisahalduskulud ja muud kaasnevad tasud.

2. Kui riigi reguleerivad asutused kehtestavad haldustasud, avaldavad nad iga-aastase ülevaate halduskulude ja laekunud tasude kogusumma kohta. Vajaduse korral tehakse vajalik korrigeerimine, võttes arvesse tasude kogusumma ja halduskulude vahet.

Artikkel 13

Tasu kasutusõiguste ja seadmete paigaldamise õiguste eest

Liikmesriigid võivad lubada asjaomasel asutusel kehtestada tasu raadiosageduste või numbrite kasutamise õiguste eest ja seadmete paigaldamise eest riigivara või eraomandi peale, kohale või alla, et tagada kõnealuste vahendite optimaalne kasutamine. Liikmesriigid tagavad, et sellised tasud on objektiivselt põhjendatud, läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed, võrreldes nende kavandatud eesmärgiga, ja et nende puhul on arvesse võetud direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 8 sätestatud eesmärke.

Artikkel 14

Õiguste ja kohustuste muutmine

1. Liikmesriigid tagavad, et üldlubade, kasutusõiguste ja seadmete paigaldamise õigustega seotud õigusi, tingimusi ja korda saab muuta ainult objektiivselt põhjendatud juhtudel ja proportsionaalselt. Kavatsusest teha selliseid muudatusi teatatakse asjakohasel viisil ja huvitatud isikutele ning kasutajatele ja tarbijatele jäetakse piisavalt aega (vähemalt neli nädalat, kui tegemist ei ole erandlike asjaoludega), et nad saaksid väljendada oma arvamust kavandatud muudatuste kohta.

2. Liikmesriigid ei piira ega tühistata seadmete paigaldamise õigusi enne selliste õiguste kehtivusaja möödumist, kui piiramine või tühistamine ei ole põhjendatud või kohaldatav õiguste tühistamise kompenseerimist käsitlevate siseriiklike sätete kohaselt.

Artikkel 15

Teabe avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kogu asjaomane teave üldlubade ja kasutusõigustega seotud õiguste, tingimuste, korra, haldus- ja muude tasude ning otsuste kohta avaldatakse ja seda

ajakohastatakse asjakohaselt, et kõigil huvitatud isikutel oleks kõnealust teavet kerge kätte saada.

2. Kui lõikes 1 osutatud teavet, eelkõige seadmete paigaldamise õigustega seotud korda ja tingimusi käsitlevat teavet, valdavad eri valitsustasandid, teeb riigi reguleeriv asutus kaasnevaid kulusid silmas pidades mõistlikke jõupingutusi, et luua kasutajasõbralik ülevaade kogu sellisest teabest, sealhulgas asjaomastest valitsustasanditest ja vastutavatest asutustest, et aidata kaasa seadmete paigaldamise õigusi käsitlevate taotluste esitamisele.

Artikkel 16

Läbivaatamise kord

Komisjon vaatab riigi lubade andmise süsteemi toimimise ja ühenduses piiriüleste teenuste osutamise väljatöötamise regulaarselt läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande esimest korda hiljemalt kolm aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 18 lõike 1 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäeva. Selleks võib komisjon nõuda liikmesriikidelt teavet, mis tuleb esitada asjatute viivitusteta.

Artikkel 17

Kehtivad load

1. Liikmesriigid viivad käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeval kehtivad load vastavusse käesoleva direktiivi sätetega hiljemalt artikli 18 lõike 1 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäevaks.

2. Kui lõike 1 kohaldamisega kaasneks kehtivast loast tulenevate õiguste vähendamine või kohustuste pikendamine, võivad liikmesriigid pikendada kõnealuste õiguste ja kohustuste kehtivust kuni üheksaks kuuks pärast artikli 18 lõike 1 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäeva, kui see ei mõjuta teisi ühenduse õiguse kohaselt tegutsevaid ettevõtjaid. Liikmesriigid teatavad sellisest pikendamisest ja selle põhjustest komisjonile.

3. Kui asjaomane liikmesriik suudab tõendada, et elektroonilistele sidevõrkudele juurdepääsuga seotud ja enne käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeva kehtinud loatingimuse kaotamine põhjustaks suuri raskusi ettevõtjatele, kes on saanud kasutada juurdepääsu teisele võrgule, ja kui kõnealustel ettevõtjatel ei ole võimalik saavutada mõistlikel kaubanduslikel tingimustel uut kokkulepet enne artikli 18 lõike 1 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäeva, võivad liikmesriigid taotleda kõnealuse tingimuse või tingimuste kohaldamise ajutist pikendamist. Sellised taotlused tuleb esitada hiljemalt artikli 18 lõike 1 teises lõigus nimetatud

kohaldamiskuupäevaks ning neis tuleb märkida tingimus (tingimused) ja taotletava ajutise pikenduse kestus.

Liikmesriik teatab komisjonile pikenduse taotlemise põhjused. Komisjon vaatab sellise taotluse läbi, võttes arvesse konkreetset olukorda liikmesriigis, asjaomase ühe või mitme ettevõtja olukorda ja vajadust tagada ühenduse tasandil ühtne reguleeriv keskkond. Komisjon otsustab taotluse heakskiitmise või tagasilükkamise ning kui ta otsustab taotluse rahuldada, siis ka võimaldatava pikenduse ulatuse ja kestuse. Komisjon teatab oma otsusest asjaomastele liikmesriikidele kuue kuu jooksul pärast pikendustaotluse kättesaamist. Sellised otsused avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 18

Direktiivi ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 24. juuliks 2003. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid õigusnorme alates 25. juulist 2003.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või neid meetmeid ametlikult avaldades nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti ja kõnealuste õigusnormide hilisemad muudatused.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 20

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 7. märts 2002

Euroopa Parlamendi nimel

president

P. COX

Nõukogu nimel

eesistuja

J. C. APARICIO

LISA

Käesolevas lisas loetletud tingimuste näol on tegemist maksimumtingimustega, mida võib siduda üldlubadega (A osa), raadiosageduste kasutamise õigustega (B osa) ja numbrite kasutamise õigustega (C osa) vastavalt artikli 6 lõikele 1 ja artikli 11 lõike 1 punktile a.

A. Tingimused, mida võib siduda üldloaga

1. Osalus universaalteenuse rahalises toetamises kooskõlas direktiiviga 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv).
2. Käesoleva direktiivi artikli 12 kohased haldustasud.
3. Teenuste koostalitlusvõime ja võrkude vastastikune sidumine kooskõlas direktiiviga 2002/19/EÜ (juurdepääsudirektiiv).
4. Lõppkasutajate juurdepääs riigi numeratsiooniplaani numbritele, kaasa arvatud direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenus) kohased tingimused.
5. Keskkonna- ja asulaplaneerimise nõuded, samuti nõuded ja tingimused, mis on seotud juurdepääsuga riigi või eraomandis olevale maale ja selle kasutamise, ning ühispaiknemise ja seadmete ühiskasutusega seotud tingimused vastavalt direktiivile 2002/21/EÜ (raamdirektiiv), kaasa arvatud vajaduse korral kõik tehnilised või rahalised tagatised infrastruktuuri nõuetekohaseks rajamiseks.
6. Edastamiskohustus kooskõlas direktiiviga 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv).
7. Elektroonilise side sektorile iseloomulik isikuandmete ja eraelu puutumatus kaitse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiviga 97/66/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset telekommunikatsioonisektoris. ⁽¹⁾
8. Elektroonilise side sektorile iseloomulikud tarbijakaitse eeskirjad, kaasa arvatud direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) kohased tingimused.
9. Ebaseaduslike materjalide edastamisega seotud piirangud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivile 2000/31/EÜ (infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul) ⁽²⁾ ja kahjulike materjalide edastamisega seotud piirangud vastavalt nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigusnormide kooskõlastamise kohta) ⁽³⁾ artikli 2a lõikele 2.
10. Teave, mis esitatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 3 kohase teatamiskorra alusel käesoleva direktiivi artiklis 11 sätestatud eesmärkidel.
11. Pädevate siseriiklike asutuste võimalus seaduslikuks pealtkuulamiseks kooskõlas direktiiviga 97/66/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta. ⁽⁴⁾
12. Kasutustingimused katastroofide ajal, et tagada side hädaabiteenistuste ja ametiasutuste vahel ning ringhäälingusaadete edastamine üldsusele.
13. Meetmed, mis käsitlevad kooskõlas ühenduse õigusega üldsuse kokkupuute piiramist elektrooniliste sidevõrkude tekitatavate elektroelektromagnetväljadega.
14. Käesoleva direktiivi artikli 6 lõikes 2 nimetatava juurdepääsukohustused, mis kehtivad ettevõtjate kohta, kes pakuvad elektroonilisi sidevõrke või -teenuseid kooskõlas direktiiviga 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv).

⁽¹⁾ EÜT L 24, 30.1.1998, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/36/EÜ (EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60).

⁽⁴⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

15. Üldkasutatavate sidevõrkude terviklikkuse säilitamine vastavalt direktiivile 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) ja direktiivile 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv), sealhulgas tingimuste abil elektrooniliste sidevõrkude ja/või -teenuste vahel tekkivate elektromagnetiliste häirete vältimiseks kooskõlas nõukogu 3. mai 1989. aasta direktiiviga 89/336/EMÜ elektromagnetilist ühilduvust käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta. ⁽¹⁾
16. Üldkasutatavate võrkude kaitse loata juurdepääsu eest direktiivi 97/66/EÜ kohaselt.
17. Raadiosageduste kasutamise tingimused kooskõlas direktiivi 1999/5/EÜ artikli 7 lõikega 2, kui sellise kasutamise eelduseks ei ole individuaalsete kasutusõiguste saamine käesoleva direktiivi artikli 5 lõike 1 kohaselt.
18. Meetmed, mille eesmärk on tagada vastavus direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 17 nimetatud standarditele ja/või spetsifikaatidele.

B. Tingimused, mida võib siduda raadiosageduste kasutamise õigustega

1. Selle teenuse või võrguliigi või tehnoloogia määratlus, mille jaoks sageduse kasutamise õigus on antud, sealhulgas vajaduse korral sageduse kasutamise ainuõigus teatavate materjalide või audiovisuaalteenuste edastamiseks.
2. Sageduste tõhus ja tulemuslik kasutamine kooskõlas direktiiviga 2002/21/EÜ (raamdirektiiv), kaasa arvatud vajaduse korral katteala nõuded.
3. Tehnilised ja töötingimused, mis on vajalikud raadiohäirete vältimiseks ja üldsuse kokkupuute piiramiseks elektroelektromagnetväljadega, kui sellised tingimused erinevad üldloas sisalduvatest tingimustest.
4. Maksimaalne kehtivusaeg käesoleva direktiivi artikli 5 kohaselt, võttes arvesse võimalikke muudatusi riigi sagedusplaanis.
5. Õiguste üleandmine õiguse valdaja algatusel ja sellise üleandmise tingimused vastavalt direktiivile 2002/21/EÜ (raamdirektiiv).
6. Kasutustasud käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt.
7. Kõik kohustused, mida kasutusõigust taotlev ettevõtja on lubanud täita konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra käigus.
8. Sageduste kasutamist käsitlevatest rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevad kohustused.

C. Tingimused, mida võib siduda numbrite kasutamise õigustega

1. Selle teenuse kindlaksmääramine, mille jaoks numbrit kasutatakse, sealhulgas kõnealuse teenuse osutamisega seotud nõuded.
2. Numbrite tõhus ja tulemuslik kasutamine kooskõlas direktiiviga 2002/21/EÜ (raamdirektiiv).
3. Numbri operaatoritevahelise teisaldatavuse nõue kooskõlas direktiiviga 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv).
4. Kohustus pakkuda teavet tarbijate kohta üldkasutatavas kataloogis direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) artiklite 5 ja 25 kohaldamiseks.
5. Maksimaalne kehtivusaeg käesoleva direktiivi artikli 5 kohaselt, võttes arvesse võimalikke muudatusi riigi numeratsiooniplaanis.
6. Õiguste üleandmine õiguse valdaja algatusel ja sellise üleandmise tingimused vastavalt direktiivile 2002/21/EÜ (raamdirektiiv).
7. Kasutustasud käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt.
8. Kõik kohustused, mida kasutusõigust taotlev ettevõtja on lubanud täita konkurentsil või võrdlustel põhineva valikukorra käigus.
9. Numbrite kasutamist käsitlevatest rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevad kohustused.

⁽¹⁾ EÜT L 139, 23.5.1989, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 93/68/EMÜ (EÜT L 220, 30.8.1993, lk 1).